

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VIII.20.617/2019/12. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

. Gyarmathy Judit előadó bíró

. Csesznok Judit Anna bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Horváth Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Horváth Gábor ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó:

Alperesi beavatkozó

Az alperesi beavatkozó képviselője:

. Hergert Ibolya ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperesi beavatkozó

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

écsi Ítéltábla Pf.VI.20.078/2018/19.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

écsi Törvényszék 4.P.20.611/2012/168.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek ingatlanán 1999-ben szabálytalan vételezés miatt az alperes jogelődje (a továbbiakban: alperes) az áramszolgáltatást megszüntette. A szolgáltatás helyreállítását célzó, 2000. szeptember 19-én kelt villamos energia igénybejelentés 2000. október 12-én érkezett az alpereshez, amelyben a II. rendű felperes az igénybejelentés szerinti villamos-teljesítmény kiépítéséhez szükséges csatlakozóberendezés létesítését megrendelte. Az alperes alkalmazásában álló szerelő a fogyasztói

csatlakozó anyagszükségletét felmérte, és rögzítette, hogy a szigetelt szabadvezetékes csatlakozóvezeték az ügyfél vállalkozásban létesíti.

- [2] A fogyasztói csatlakozóvezeték az alperes alvállalkozója, a P. Kft. a felperesek megrendelésére, az alperes által biztosított anyag felhasználásával alakította ki, és nyilatkozatot adott mind a fogyasztói vezetékhálózat, mind a csatlakozó berendezés szabályszerű kivitelezéséről.
- [3] Az alperes a munkaterület előkészítését, a hálózati leágazó pont és a mérő leágazási pont létesítését, a fogyasztói csatlakozó vezeték geodéziai bemérését végezte el és számlázta ki, egy éjszakai egyfázisú és egy nappali háromfázisú fogyasztásmérőt szerelt fel. Ezeket a mérőberendezéseket 2000. november 22-én zárópecséttel látta el, és a felperesek fogyasztási helyét az áramszolgáltatásba bekapcsolta. Az ugyanezen a napon kötött megállapodással a szigetelt szabadvezeték típusú fogyasztói csatlakozó berendezés tulajdonjogát a II. rendű felperes az alperesnek átadta. A megállapodásban rögzítették, hogy a szolgáltató a csatlakozóberendezés folyamatos üzemeltetéséről és karbantartásáról gondoskodik.
- [4] A II. rendű felperes és az alperes 2000. november 21-én kötöttek közüzemi szerződést a villamos energia-szolgáltatásra, majd 2003. március 25-én 2002. december 1-jére visszamenő hatállyal ugyanebben a tárgyban újabb megállapodás jött létre közöttük. Utóbbi megállapodásban csatlakozási pontként (tulajdoni határként) a közcélú vezeték leágazó oszlopán lévő üzemi vezeték végfeszítő szigetelőit határozták meg. A mérőhelyet 2003. október 21-ét követő, pontosabban meg nem határozható időben kibővítették, újabb mérőórát szereltek fel. Mérőóra-cserére is sor került, amelynek idejét az alperes nyilvántartásában a ténylegestől eltérően rögzítette. A 2003. és 2009. években elvégzett mérőberendezés-ellenőrzés szabálytalanságot nem talált.
- [5] A felperesek ingatlanában 2011. július 21. és 22. között az éjszakai órákban tűz ütött ki. Az épület olyan jelentős tűzkárt szenvedett, hogy a felpereseket veszélyelhárítási célú bontásra kötelezték. A tüzet nem külső hatás vagy jelentős túlterhelés okozta, hanem a keletkezéséhez az vezetett, hogy a fogyasztásmérő szekrényben, a fogyasztásmérők alatti kötésdobozokban, a beérkező méretlen áramú csatlakozó vezeték csatlakozási pontjainál kialakított egyik kötéspontban (a továbbiakban: T1 kötéspont) az anyag elhasználódása miatt megnövekedett átmeneti ellenállás által okozott melegedés során a kötőelem hőmérséklete a szigetelőanyagok gyulladási hőmérsékletét meghaladta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperesek keresetükben a vagyonbiztosítási szerződésük alapján meg nem térült kárak megfizetésére kérték az alperest kötelezni, arra hivatkozással, hogy a tűz kiindulási helye olyan, számukra hozzáférhetetlen helyen volt, amelynek karbantartásáért, üzemeltetéséért az alperes felel.
- [7] Az alperes és az alperesi beavatkozó ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a tüzet kiváltó műszaki hiba az alperesnek nem felróható, az alperes nem tanúsított szerződésszegő, illetve jogellenes magatartást.

Az első- és másodfokú közbenső ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság 20.P.20.611/2012/81. számú közbenső ítéletével az alperes kártérítési felelősségének fennállását megállapította. Ítéletét arra alapította, hogy a felperesek villamosvezeték-rendszerében az élet- és vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető módon kialakított kötés volt, amit a felülvizsgálat során elkövetett mulasztás folytán az alperes nem észlelt, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 345. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a más által előidézett, de általa ellenőrzött és el nem hárított kötéshiba okozta tüzesetből eredő kárt. A másodfokú bíróság Pf.VI.20.107/2015/15. számú végzésével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte.

- [9] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes kárterítési felelőssége a 2011. július 21-én a felperesek ingatlanán keletkezett tűz által a felpereseknek okozott károkért fennáll.
- [10] Indokolásában kifejtette, hogy széleskörű bizonyítást folytatott le a megismételt eljárásban annak tisztázására, hogy a tűz megindulásához a gyújtóhatás az alperes villamosvezeték-rendszeréből eredt-e. Megállapította, hogy a perbeli ingatlanon a csatlakozási pont a felperesek ingatlanának utcafronti homlokzatán található fali horog volt, amelyet követően a méretlen fogyasztói vezetékhalózat található. Rögzítette, hogy a felperesek a fogyasztói csatlakozó berendezést az alperes tulajdonában adták.
- [11] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt a következtetést vonta le, hogy a tüzet nem szerelési hiba okozta, és a szakértői véleményeket is értékelve arra jutott, hogy az alperes üzemeltetése és karbantartása alá eső méretlen áramkörben elhelyezkedett T1 kötéselem belső égése vezetett a tüzet okozó felmelegedéshez.
- [12] Utalt a villamosenergia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló 1994. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: VET) 46. § (1) bekezdésére, amely szerint az alperesnek a fogyasztó villamosenergia-igényét biztonságosan kell kielégítenie. A méretlen vezeték érintő karbantartási kötelezettség kapcsán jelentőséget tulajdonított a fogyasztói csatlakozó berendezés átruházásáról szóló szerződés tartalmának, amely az alperes karbantartási kötelezettségét rögzítette. Vizsgálta, hogy a méretlen vezetéken található meghibásodott anyag folytán keletkezett károkért ki a felelős, e körben utalt a fogyasztóvédelmi szabályokkal összefüggésben arra, hogy a felpereseknek nyilvánvalóan nincs lehetőségük az anyagfáradás előrehaladásának, a kötés szakszerűségének a vizsgálatára. Mivel a fáradással érintett, környezeti hatásoknak kitett kötéselemeket az alperes szolgáltatta, indokolása szerint az e körbe eső hiba az alperes érdekkörébe tartozik. Rámutatott, hogy a fogyasztói berendezés és vezetékhalózat kialakítása, karbantartása, valamint felülvizsgálata nem a fogyasztó felperesek feladata a Kommunális- és Lakóépületek Érintésvédelmi Szabályzatáról szóló 8/1981. (XII. 27.) IpM rendelet (a továbbiakban: IpM rendelet) szerint sem. Hangsúlyozta, hogy amennyiben 11 év alatt bármely kötéspont esetén kialakulhat az átmeneti ellenállás-növekedés, akkor az alperesnek meg kell tennie a szükséges intézkedéseket azért, hogy ez ne következzen be, ha pedig ezt elmulasztja, annak következményeit viselnie kell.
- [13] Döntését a Ptk. 345. § (1) bekezdésére alapította, és kifejtette, hogy a veszélyes üzemi felelősség szabályai alapján az alperesnek a mentesülés érdekében igazolnia kellett volna, hogy a tüzet olyan elháríthatatlan okra lehet visszavezetni, amely a fokozott veszéllyel járó tevékenység körén kívül esik. Ezzel szemben álláspontja szerint az alperes a karbantartási kötelezettségének eleget tehetett volna, ellenőrzése nemcsak a szabálytalan vételezés megakadályozására, hanem arra is kiterjedhetett volna, hogy a felhasznált anyagok élettartamát, korrodálását figyelemmel kíséri, adott esetben az elöregedett kötéselemeket kicserélje; mivel azonban az alperes ezeket elmulasztotta, így a Ptk. 345. § (1) bekezdése alapján helytállással tartozik a felpereseket ért károkért.
- [14] A beavatkozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.
- [15] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, különösen a szakvéleményekre figyelemmel a tűz keletkezési helyét és okát illetően egyetértett az elsőfokú bírósággal. Hangsúlyozta, hogy bár Dülk szakértő szerint a tűz akár más forrásból is keletkezhetett, de ebben a körben az alperes – az elsőfokú bíróság megfelelő tájékoztatása ellenére – más kiváltó okot nem bizonyított.
- [16] A bizonyítási eljárás anyagát értékelve az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzte azt a megállapítást, hogy a perbeli ingatlanon a csatlakozási pont a felperesek ingatlanának utcafronti homlokzatán található fali horog volt, és azt rögzítette, hogy egyes peradatok szerint az a szabvány által megengedett módon a fogyasztásmérő szekrény aljában került kiépítésre, de ezzel a tényállást

nem egészítette ki, miután az az eljárás adatai alapján bizonyossággal nem volt megállapítható.

- [17] Az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetések érdemével és a villamosenergia szolgáltatásához szükséges berendezések üzemeltetése veszélyes üzemi tevékenységként minősítésével, a kártérítési felelősség kapcsán a Ptk. 345. §-ának alkalmazásával egyetértett. Hangsúlyozta, hogy a perben azt kellett tisztázni, hogy a meghibásodással érintett, a méretlen fogyasztói hálózathoz tartozó vezetékszakasznak ki volt az üzembentartója, karbantartása kinek a kötelezettsége volt.
- [18] Utalt a VET 40. §-a vonatkozásában arra, hogy az alperest a villamosmű – amelyhez a VET 3. § i) pontja szerint az erőmű, az alaphálózat és az elosztóhálózat tartozik – vonatkozásában terheli karbantartási kötelezettség, felhívta továbbá a VET 3. § e), i), l), m) pontját, a 34/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: VKSZ) 2. §-ának vonatkozó rendelkezéseit, és a szabályok értelmezése alapján rögzítette, hogy a fogyasztásmérő berendezések a csatlakozóberendezés tartozékai és a méretlen fogyasztói hálózatnak is részei. A csatlakozó berendezés értelmezése szerint tehát egyrészt elkülönül a fogyasztói berendezéseket ellátó fogyasztói vezetékálózat méretlen szakaszától, de annyiban mégsem különül el, hogy az utóbbinak egy része az előbbinek tartozéka, de az ebből nem állapítható meg egyértelműen, hogy a csatlakozó berendezés a csatlakozási pont melyik oldalán helyezkedik el. Okfejtése szerint ez az értelmezési vitát engedő szabályozási környezet vezetett ahhoz, az alperes által kezdeményezett megállapodáshoz, amelynek alapján a fogyasztói csatlakozó berendezés az alperes tulajdonában került, és amelynek vonatkozásában üzemeltetési és karbantartási kötelezettséget vállalt.
- [19] Annak tisztázása érdekében, hogy a tűz keletkezési helyeként azonosított T1 jelű kötéselem a vezetékrendszerben ténylegesen hol helyezkedett el, az alperes indítványára elrendelte a villamosági szakvélemény kiegészítését. A szakértő véleménye alapján a 2007. évi LXXXVI. törvény (új VET) és a 2001. évi CX. törvény (közbenső VET) alapján a csatlakozó berendezés pontos jellege egyértelműen megállapítható, de a perben alkalmazandó VET hatálya alatt a II. rendű felperessel 2002. december 1-jei hatállyal kötött közüzemi szerződésben csatlakozási pontként (tulajdoni határként) a közcélú vezeték leágazó oszlopán lévő üzemi vezeték végfeszítő szigetelőit határozta meg, amelyből következik, hogy e megállapodás tükrében az alperes a csatlakozó berendezést a fogyasztói oldalon található vezetékszakasznak tekintette.
- [20] A VET fenti szabályozására, az alperes fogalomhasználatára, valamint arra is figyelemmel, hogy a zárópecsétek alkalmazása miatt a fogyasztó II. rendű felperes indokoltan következtethetett arra, hogy az alperes a karbantartáshoz elengedhetetlen hozzáférést kizárólagosan a maga részére kívánja fenntartani, a 2000. november 22-i megállapodást a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően, a Ptk. 207. § (2) bekezdésében foglalt értelmezési alapelvnek megfelelően úgy értelmezte és ítélte meg, hogy az alperes a fogyasztói berendezések villamosenergiával való ellátását biztosító teljes csatlakozó berendezésre, így a méretlen fogyasztói hálózat részét képező vezetékrendszerre is karbantartási kötelezettséget vállalt.
- [21] Érvélése szerint a perben nem volt vitatott, hogy a meghibásodás helye a fogyasztótól elzárt, a zárópecsétek megbontása nélkül el nem érhető területen volt, az alperes a zárópecsételéssel a villamosrendszer ezen részét mintegy az uralma alá vonta. Kiemelte, hogy a fogyasztóktól nem várható el annak ismerete, hogy a szolgáltató az ellenőrzése alatt tartott vezetékrendszer karbantartását tőlük várja el, és ehhez – a másodfokú eljárásban tett alperesi hivatkozásnak megfelelően – a plombabontási engedély intézményét tartja alkalmazhatónak. Rámutatott, hogy a karbantartás, műszaki ellenőrzés elhanyagolása a perbeli káresemény tanúsága szerint igen jelentős kockázattal jár, a villamosenergia szolgáltatásával professzionálisan foglalkozó alperes ezekben a kérdésekben nem hagyhat kétséget, és elvárható tőle, hogy az üzembiztonság feltételeiről az ellenőrzési, karbantartási mechanizmusok teljes körű, rendszerszintű kialakításával gondoskodjék, egyértelművé téve azt is, hogy ehhez kapcsolódóan mely kötelezettségek hárulnak a fogyasztóra, ellenkező esetben ugyanis a biztonságos szolgáltatás nem valósítható meg. Mindezek alapján

osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint a T1 jelű kötéselem az alperes által üzemeltetésre, karbantartásra átvett vezetékhálózat része volt.

- [22] Kiemelte, hogy a felperesek bizonyították, hogy az ingatlanukon kialakult tűz következtében káruk keletkezett, és a tűz oka az alperes által üzemeltetett elektromos hálózathoz eredt, viszont az alperes nem tudta igazolni, hogy a kárt a fokozott veszéllyel járó tevékenysége körén kívül eső, elháríthatatlan ok okozta, a Ptk. 345. §-a szerinti kártérítési felelőssége fennáll.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperesi beavatkozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő, a felperesek keresetét elutasító új határozat hozatalát.
- [24] Megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a Pp. 206. § (1) bekezdését, a Ptk. 207. §-át, 339. §-át és 345. §-át. Utalt arra, hogy az első- és másodfokú bíróság a bizonyítékokat „kirívóan okszerűtlenül” mérlegelte.
- [25] Egyetértett a jogerős közbenső ítéletben foglalt azzal az állásponttal, hogy a tűz nem szerelési hiba következtében keletkezett, és álláspontja szerint ezzel a másodfokú bíróság azt mondta ki, hogy a fogyasztásmérő hely kialakítása megfelelt a szabvány rendelkezéseinek. Kifogásolta, hogy iratellenesen mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából azt a megállapítást, amely szerint a perbeli ingatlanon a csatlakozási pont az utcafronti homlokzaton található fali horog, egyrészt azért, mert szabványos mérőhely esetén a csatlakozási pontnak a falihorognál kell lennie, másrészt a 2003-as közüzemi szerződésben a csatlakozási pont helyét akként rögzíti, hogy az a méretlen vezetékhálózat tulajdoni határa, amely a közterületen lévő elosztó hálózati oszlopán lévő üzemi vezetékhálózat végfeszítő szigetelője.
- [26] Sérrelmezte, hogy a jogerős közbenső ítéletben a csatlakozási pont – amely álláspontja szerint a fali horog – hollétét nem határozták meg, holott ebben a perben éppen az a kérdés, hogy kinek az üzemeltetésében, tulajdonában lévő hálózaton keletkezett a tűz, utalt ebben a körben a BH 2014.256. számon közzétett eseti döntésre is. Állította, hogy a felperesek kárát okozó tüzeset olyan okra vezethető vissza, amely a tulajdoni határt követő felhasználó kezelésében lévő részen keletkezett, így az alperes felelőssége nem állapítható meg, hiszen a fogyasztói oldal hibája az elosztóra nem hárítható át.
- [27] Kifejtette, hogy téves a másodfokú bíróságnak az a Ptk. 207. § (2) bekezdése szerinti értelmezési alapelvekre alapított megállapítása, hogy az alperes a méretlen fogyasztói tulajdonú vezetékhálózat karbantartását átvállalta, amely jogszabályhely a felek jogviszonyában nem lehet irányadó, mivel e rendelkezést a 2006. évi III. törvény alapján csak a 2006. március 1-jét követően kötött szerződésekre lehet alkalmazni. A szerződéskötéskor hatályos 207. § (2) bekezdése viszont csak akkor alkalmazható, ha a felek közötti jogviszony tartalma nem állapítható meg, ami jelen esetben nem áll fenn, és a szigetelt szabadvezeték fogalmát sem értelmezte helyesen a másodfokú bíróság.
- [28] Hangsúlyozta, hogy általános állampolgári ismeretek alapján is egyértelmű, hogy az elosztói engedélyes nem üzemelteti a fogyasztói tulajdonú hálózatot, ennek ellenére a bíróság a fogyasztói tulajdonú kábel üzemeltetéséért az alperes felelősségét állapította meg.
- [29] Álláspontja szerint téves az a megállapítás is, amely nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy a csatlakozóvezeték és a betápláló kábel egyetlen megszakítás nélküli kábel volt. Azt nem vitatta, hogy a szakértő szakvéleménye kiegészítéseként rögzíti, de azt is hozzátette, hogy a szabvány szerinti elemeknek a csatlakozás során meg kellett lenniük, ellenkező esetben ugyanis ez a már kizárt szerelési hibára utalna, továbbá a szerelő 2000. szeptember 19-i írásbeli nyilatkozatával is ellentétben állna, azaz a közbenső ítéletben foglalt megállapítás ellentmondásos. Szerinte továbbá azt sem támasztja alá, hogy a felek szándéka arra irányult volna, hogy a fogyasztói tulajdonú vezetéket az elosztó üzemeltesse.

- [30] Köztudomású ténynek tekintette, hogy a fogyasztói hálózat épségéért, karbantartásáért a fogyasztó felelős, továbbá az IpM rendelet alapján a fogyasztó feladata a fogyasztói berendezés és vezetékhálózat kialakítása, karbantartása, valamint előírt felülvizsgálata, így az a felperesek terhére esik. Mindezekre figyelemmel – a jogerős közbenső ítéletben foglalt érveléssel ellentétben – szerinte téves az a hivatkozás is, hogy a fogyasztótól nem várható el annak ismerete, hogy a szolgáltató a zárópecséttel ellátott vezetérendszer karbantartását, ellenőrzését várja el tőle.
- [31] Az anyagfáradással kapcsolatban vitatta azt, hogy annak felismerése az alperes feladata lett volna. Szerinte ez még a villamos energia szolgáltatásával professzionálisan foglalkozó alperessel szemben is teljesíthetetlen elvárás, hiszen ebben az esetben minden fogyasztónál, több milliós nagyságrendben rendszeres és gyakori ellenőrzést, karbantartást kellene végezni a kapcsolószekrény megbontásával, a mögötte lévő kötéselemek, kötésponatok anyagfáradása, korrodálása vonatkozásában. Épp ezért – érvelt – telepíti az IpM rendelet a fogyasztói berendezés és vezetékhálózat kialakításának, karbantartásának, valamint előírt felülvizsgálatának kötelezettségét a fogyasztóra.
- [32] Nem fogadta el a másodfokú bíróság veszélyes üzemi felelősséggel kapcsolatos álláspontját sem, amely szerint a károkozás jogellenessége önálló bizonyításra nem szorul, a károkozó magatartás pedig magával a veszélyes tevékenység folytatásával valósult meg, hiszen a tűz oka az alperes által üzemeltetett elektromos hálózathoz eredt. Kiemelte, hogy ebben az esetben a tüzet kiváltó hiba és a tűz keletkezése nem az alperes jogelődje által üzemeltetett részen történt, a villamosmű üzemben tartása pedig önmagában nem jogellenes. Szerinte a felpereseknek azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy a tüzet okozó hiba összefüggésben áll az alperesnek az ingatlan villamosenergia-ellátását biztosító hálózati rendszerével, az áramszolgáltatói részen keletkezett hiba azonban nem nyert bizonyítást, nem volt a hálózatban túlfeszültség, üzemzavar, vagy egyéb olyan körülmény, amelynek következtében a tűz keletkezhetett volna.
- [33] Hangsúlyozta, hogy az alperes és munkavállalói részről nem állapítható meg olyan kötelezettségzegés, jogellenes magatartás, felróható magatartás, amely a perbeli káresemény bekövetkezéséhez vezetett, felelőssége sem az általános szabályok, sem a veszélyes üzemi felelősség alapján nem állapítható meg a felpereseket ért kárért.
- [34] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását kérték. Álláspontjuk szerint az nem sérti az alperesi beavatkozó által hivatkozott jogszabályokat.
- [35] Utaltak arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a csatlakozási pontot a jogerős közbenső ítélet megfelelően rögzíti, a melegezési hely pedig a méretlen fogyasztási helyen, a felperesek számára hozzáférhetetlen, zárópecsét megbonthatása nélkül el nem érhető, az alperes üzemeltetése és karbantartása alá tartozó helyen volt, így az ott jelentkező hibák következménye őt terheli.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [37] A Pp. 270. § (2) bekezdésének, valamint a 275. § (3) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [38] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 270. § (2) bekezdésének és 272. § (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, a kérelemben felhívott jogszabályi rendelkezések alapján bírálta felül.

- [39] Az alperesi beavatkozó mind anyagi jogi, mind eljárási jogszabálysértésre hivatkozással támadta a jogerős közbenső ítéletet.
- [40] A Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati érveléssel kapcsolatban rá kell mutatni, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárt bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre (EBH 2006.1526., BH 1996.506.). Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.). A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH 2017.155., BH 2012.179.).
- [41] A Kúria kiemeli: a mérlegelés akkor nyilvánvalóan okszerűtlen, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból a bíróság által levont következtetésre nem lehet jutni. Ez jelen esetben nem volt megállapítható. A másodfokú bíróság ugyanis ismertette azokat a perbeli adatokat, amelyeket mérlegelési körébe vont, és a szakértői véleményeket is értékelve a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt a következtetést vonta le, hogy az alperes üzemeltetése és karbantartása alá eső méretlen áramkörben elhelyezkedett T1 kötéselem belső égése vezetett a tüzet okozó felmelegedéshez, azaz itt következett be olyan elváltozás, amely a tűz megindulási helye volt.
- [42] A jogerős közbenső ítéletben foglalt, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával tett az a megállapítás is helytálló, hogy az alperes a fogyasztói berendezések villamosenergiával való ellátását biztosító teljes csatlakozó berendezésére, így a méretlen fogyasztói hálózat részét képező vezetékhálózatra is karbantartási kötelezettséget vállalt. Ebben a körben nem állapítható meg a Ptk. 207. § (2) bekezdésének a megsértése sem. A Kúria – a fogyasztói csatlakozóberendezést vizsgáló, alperes megbízottjaként eljáró szerelő tanúvallomását is figyelembe véve – mindenben egyetértett a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával is, hogy a perben alkalmazandó VET szabályaira, az alperes által kialakított szövegezésű szerződés fogalomhasználatára figyelemmel, valamint a zárópecsét alkalmazása miatt a fogyasztó II. rendű felperes indokoltan következtethetett arra, hogy az alperes a karbantartáshoz elengedhetetlen hozzáférést kizárólagosan a maga részére kívánja fenntartani. Ebből pedig egyértelműen az következik, hogy a tűz oka és keletkezési helye az alperes által üzemeltetett elektromos hálózathoz eredt.
- [43] A Kúria azzal is maradéktalanul egyetértett az első- és másodfokú bírósággal, hogy az alperes kártérítési felelősségének kérdésében a Ptk. 345. §-ában írt a veszélyes üzem működéséből eredő károk megtérítésére vonatkozó szabályok alkalmazásának van helye, mert a villamosmű üzemen tartása a fentiekben kifejtettek szerint veszélyes üzemi tevékenységnek minősül. Helytállóan utaltak arra, hogy a felperesek igazolták: az ingatlanukon kialakult tűz következtében káruk keletkezett, és a tűz oka az alperes által üzemeltetett elektromos hálózathoz eredt, ezzel pedig a felperesek az őket terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tettek, míg az alperes ezzel szemben nem tudta bizonyítani, hogy a kárt a fokozott veszéllyel járó tevékenysége körén kívül eső, elháríthatatlan ok (villámcsapás, gyújtogatás, a felperesek üzemeltetésében lévő berendezésről áttérjedő vagy a tevékenységükre visszavezethető tűz) okozta. Következésképpen a Ptk. 339. § és 345. § megsértése sem állapítható meg.
- [44] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályoknak.

Záró rész

- [45] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperesi beavatkozót a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek részére a jogi képviselőjükkel összefüggésben felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (Veir.) 29. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 30.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző
HM